

egnahemslån och kanske blifva urståndsatt att förskaffa sig det hem han åstundar.

Med stöd af hvad sålunda anförts, våga vi vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att mom. 2 i Kungl. Maj:ts nådiga kungörelse af den 13 juni 1908 angående förändrade allmänna villkor och bestämmelser för den af staten utöfvade egnahemslånerörelsen måtte erhålla följande förändrade lydelse:

mom. 2 Egnahemslån — — — — värde.
Egnahemslån må ej utgå, där det beräknade värdet öfverstiger för jordbrukslägenhet 8,000 kronor och för bostadslägenhet 4,000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1910.

Nils Larsson.

Per N:son Bosson.

Jöns Pålsson.

Gust. Månsson.

A. Henrikson.

Aug. Ifvarsson.

Johan Jönsson,

Refvinge.

Nr 66.

Af herr **Ericsson** i Vallsta, om inrättande af sex nya ordonnansvaktmästarebefattningar vid riksbankens hufvudkontor.

Uti särskilda likalydande skrivelser af den 28 december 1908 anhöllo sex extra ordinarie vaktmästare vid riksbankens hufvudkontor dels hos herrar bankofullmäktige och dels hos bankoutskottet vid 1909 års riksdag, att åtgärder måtte vidtagas därhän, att antalet ordinarie

vaktmästarebefattningar i någon mån ökades eller, om detta ej kunde bifallas, att det måtte tagas under öfvervägande, huruvida ej någon ökning i det till dem utgående arfvodet skulle kunna dem beredas.

Till stöd för denna sin anhållan anförde de, att befordringsutsikterna för det stora flertalet af de extra vaktmästarne för närvarande icke tedde sig synnerligen ljusa. I allmänhet vore den extra ordinarie tjänstetiden afsevärdt lång, och för de senast befordrade hade den uppgått till 10, 16 och 18 år. Det låge i sakens natur, att en så lång extraordinarietid skulle för dem medföra stora olägenheter i skilda hänseenden. Först och främst vore att märka, att deras ekonomiska ställning under årens lopp måste blifva mer eller mindre undergräfd, då de icke vore i tillfälle att genom biförtjänster förskaffa sig den tillökning i deras inkomster, som under nuvarande högt uppdrifna lifsmedels- och hyrespris vore oundgängligen nödig för att kunna försörja familj. Till följd af den dem åliggande skyldigheten att hvar tredje, stundom hvarannan natt bestrida nattvakt stode dem nämligen icke den utvägen till buds att förskaffa sig ökade inkomster. Följden däraf vore, att flertalet af dem måste åsamka sig skulder, hvilka under den långa väntetiden på ordinarie tjänst alltjämt ökades och äfven efter erhållen befordran en lång tid framåt gjorde sig i hög grad kännbara. Vidare hade man att taga hänsyn därtill, att deras hälsa gifvetvis måste i längden blifva lidande på den år ut och år in ständigt återkommande natttjänstgöringen, hvilken icke blott nedsatte kroppskrafterna, utan äfven angrepe nervsystemet, i synnerhet som de icke åtnjöte förmånen af en enda dags semester för nödig hvila. Den osäkra ställning de såsom extra intoge gjorde naturligen, att ofvannämnda förhållanden blefve för dem än mera kännbara. I händelse af sjukdom stode de utan existensmedel.

Denna framställning föranledde emellertid icke någon åtgärd från bankoutskottets sida. Enligt hvad af den uti Andra kammaren den 28 april 1909 förda diskussionen rörande vissa ändringar i aflöningsstaten för riksbanken utvisar, synes anledningen härtill hafva varit, att herrar bankofullmäktige med föranledande af den till dem gjorda framställningen redan den 21 januari 1909 medgifvit, att det till extra vaktmästare med daglig tjänstgöringsskyldighet utgående arfvodet för natt- och helgdagsbevakningen finge höjas till 5 kronor och 50 öre efter tre års stadigvarande sådan tjänstgöring och till 6 kronor och 50 öre efter ytterligare tre års sådan tjänstgöring. Då det af de extra vaktmästarne i deras skrifvelse till bankoutskottet framställda alternativet om arfvodesförhöjning sålunda redan vunnit beaktande, hade bankoutskottet icke

ansett sig kunna tillstyrka någon framställning till Riksdagen om inrättande af nya ordinarie vaktmästarebefattningar.

Ehuru således denna senare fråga icke kunde blifva föremål för något Riksdagens beslut, bragtes saken likväl på tal inom Andra kammaren vid behandlingen af bankoutsrottets memorial nr 10 angående ändringar i aflöningsstaten för riksbanken. Uti en vid nämnda memorial fogad reservation hade nämligen herrar Kronlund, Thylander och Neiglick förklarat, att, då den af de extra vaktmästarne gjorda framställningen om inrättandet af nya ordinarie vaktmästarebefattningar syntes dem minst lika berättigad som en från extra ordinarie tjänstemän vid riksbanken gjord framställning om inrättande af flera ordinarie sysslor inom tjänstemannaklassen, hvilken blifvit af bankoutsrottet tillstyrkt, de ansett, att dessa båda frågor bort upptagas till pröfning i ett sammanhang.

Under öfverläggningen inom kammaren frambölls jämväl af samtliga talare, att den af de extra vaktmästarne gjorda framställningen vore både behjärtansvärd och befogad och att önskligt hade varit, där-est frågan redan då hade kunnat på ett tillfredsställande sätt ordnas.

Då de skäl, som lågo till grund för de extra vaktmästarnes ofvannämnda framställning om inrättandet af nya ordinarie vaktmästarebefattningar, fortfarande synas mig äga full giltighet och då jag på grund af hvad som i Riksdagen i ärendet förekommit har all anledning antaga, att en framställning i ämnet skall röna ett välvilligt mottagande af Riksdagens kamrar, har jag ansett mig böra motionsvis bringa saken under Riksdagens pröfning.

Utöfver hvad de extra ordinarie vaktmästarne i sin ofvannämnda skrifvelse till stöd för sin framställning anfört, tillåter jag mig att an- draga följande.

Antalet extra ordinarie vaktmästare vid riksbankens hufvudkontor utgör för närvarande tio. Af dessa hafva sex full daglig tjänstgörings- skyldighet i likhet med de ordinarie vaktmästarne samt därutöfver skyldighet att hvarannan eller hvar tredje natt bestrida bevaknings- tjänst inom bankens lokaler. Af de öfriga fyra extra vaktmästarne hafva tre full daglig tjänstgöring, men icke någon natttjänst. Det torde häraf till fullo framgå, att det arbete de hafva sig ålagdt är för ban- kens tjänst behöfligt och till sin art mera betungande än det, som åligger den ordinarie vaktmästarepersonalen. Det synes mig under sådana omständigheter vara både rätt och billigt, att förhållandena ordnas så, att de extra ordinarie vaktmästarne inom rimlig tid kunna erhålla ordinarie befattning.

Till belysande af ehuru lång tid som förflyter, innan ordinarie tjänst erhålles, tillåter jag mig omnämna, att de sju senast befordrade vaktmästarne haft en extra ordinarie tjänstetid af respektive 13, 13, 16, 18, 16, 21 och 10 år.

Huru ifrågavarande sex extra vaktmästares egen tjänstetid hos riksbanken ställer sig, framgår af följande utdrag ur matrikeln öfver bankens tjänstemän och vaktbetjante.

	Född.	Inträdde i riksbankens tjänst.	Erhållet innehafvande tjänst.
F. E. Bergman	26/9 78	22/4 98	18/2 04
O. V. Lundqvist.....	16/7 79	21/8 99	18/2 04
A. E. A. Bergman	14/7 75	18/1 00	20/9 04
G. A. Holm	5/3 77	28/1 03	31/5 07
C. A. Andersson	31/12 79	24/2 05	29/5 08
C. W. Lindqvist.....	10/6 83	3/3 05	25/6 08

Af detta utdrag framgår således, att tre af dessa vaktmästare varit i bankens tjänst respektive 11, 10 och 9 år och därunder haft full daglig tjänstgöring i nära 6 år. Därjämte lära de hafva haft natttjänstgöring i respektive 9 och 7 år. De öfriga tre vaktmästarne hafva en tjänstetid af respektive 7, 5 år och hafva därunder haft full daglig tjänstgöring i respektive 3—2 år. Nattbevakning hafva dessa enligt uppgift bestridt i respektive 5—3 år. Såsom befordringsutsikterna för närvarande gestalta sig, hafva de att emotse ännu flera års extraordinarietid.

På grund af hvad jag sålunda anfört, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta inrättandet af sex nya ordinarie vaktmästarebefattningar vid riksbankens hufvudkontor.

Stockholm den 27 januari 1910.

Johan Ericsson.

Rättelse

i motionen nr 66 i Andra kammaren:

Å sid. 6 rad. 6 nedifrån står: nya ordonnans-
läs: nya ordinarie
